

 <p>Magyar Nemzeti Galéria [CC BY-NC-SA]</p>	<p>Tárgyak: Zebegényi temetés</p> <p>Intézmény: Magyar Nemzeti Galéria Szent György tér 2. 1014 Budapest (20) 439 7325</p> <p>Gyűjtemények: Festészeti Gyűjtemény</p> <p>Leltári szám: FEO_63.137T</p>
---	--

Leírás

Szónyi István az I. világháború után frissen színre lépő legfiatalabb művésznemzedék vezéralakja lett, újklasszicista festészetével nagy hatással volt kortársaira. Az addig a fővárosban élő művész 1924-ben Zebegénybe költözött, kisebb-nagyobb megszakításokkal haláláig itt élt. Az évtized végére Szónyi visszatért a nagybányai festészet hagyományaihoz, képein egyre inkább a finoman összehangolt színekre és a kompozicionális problémák megoldására koncentrált. Zebegényben festett képeinek fő motívuma a változatos nézőpontokból megörökített Dunakanyar. Műveinek másik csoportján a falusi emberek hétköznapjait láthatjuk. A két műfaj, a tájkép és az életkép találkozik a Zebegényi temetésen, amelyen a téli táj hangulata járja át a temetési jelenetet. A háttér kulisszaként húzódik a színpadszerű előtér mögött, a térrétegek vízszintes sávját a fák vékony vonalai ellenpontoszák.

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Vászon / olaj

Méretek:

100,5 × 125,5 cm

Események

Festmény
készítése

mikor 1928

ki

Szónyi István (1894-1960)

hol

Kulcsszavak

- festmény
- festészet